

Om antagande av lagen den 31 december 1924 angående ändring av lagen
om anställande av b a r n m o r s k o r i landskommunerna och deras
avlöning, given den 6 februari 1920.

Landskapsnämndens framställning till Ålands landsting om antagande av lagen den 31 december 1924 angående ändring av lagen om anställande av barnmorskor i landskommunerna och deras avlöning, given den 6 februari 1920.

Sedan landstinget under sin höstsession 1924 fäst sin uppmärksamhet därvid, att riksdagen för sin del antagit en av regeringen till densamma avlåten proposition om ändring av lagen om anställande av barnmorskor och deras avlöning i syfte, bl.a., att ifrågakomma befattningshavares löneförmåner måtte ökas från ett tidigare gällande minimum av 5,000 mark till minst 8,000 mark, beslöt landstinget för sin del att i budgeten för innevarande år upptaga ett så stort tillskottsanslag, att jämväl i landskapets landskommuner anställda barnmorskor kunde komma i åtnjutande av enahanda löneförbättring.

Den av riksdagen antagna lagen stadfästes härå av Presidenten den 31 december 1924 samt blev i republiken gällande från sagda dag, men utkom författningen härom så sentida, att landskapsnämnden ej hann till landstingets februarisession avlåta framställning om antagande av lagen även för landskapets vidkommande. På grund härav ansåg landskapsnämnden sig böra till landskapets kommuner avlåta en uppmaning att tillämpa de nya bestämmelserna i fråga om deras anställda barnmorskor, och ställde sig landskapets samtliga kommuner med ett synnerligen berömvärt

tillmötesgående nämndens uppmaning till efterrättelse samt vidtogo omedelbart de härav påkallade åtgärderna, med undantag dock av Jomala kommun, vars kommunalfullmäktige, dock efter omröstning, vägrade sådant under åberopande av det faktum, att lagen angående de förbättrade löneförmånerna ej formellt ännu av landstinget antagits att gälla inom landskapet.

Under sådana förhållanden bleve Jomala kommuns barnmorska den enda inom landskapet, som ej komme i åtnjutande av förhöjd avlöning; och eftersom ifrågavarande kommun visat sig fästa så avgörande avseende vid en omständighet, som ju var av allenast formell betydelse ansåg landskapsnämnden sig ej kunna vidare taga å sitt ansvar att irritera den i dylikt avseende så ovanligt känsliga kommunen med några som helst åtgärder, vilka ej stödde sig på formellt gällande lag, varför kamrerarkontoret förständigades att vid utbetalning av landskapets bidrag till kommunen endast följa sådana författningar, som ostridigt gällde inom landskapet. Sedan detta emellertid kommit till kommunalfullmäktiges kännedom, ansågo desamma sig ej böra vidhålla sitt tidigare beslut utan rättade detsamma i enlighet med landskapsnämndens förberörda uppmaning. Emot sistnämnda beslut anmältes emellertid missnöje av en kommunalfullmäktigemedlem, som jämväl hos vederbörande myndighet anförde besvär över detsamma. Besvären hava visserligen förkastats, men har utslaget med anledning av desamma ej vunnit laga kraft, varför, och änskönt samtliga kommuner

sålunda ställt sig landstingets tidigare anförda uppfattning i frågan till efterrättelse samt kompletterande lagstiftning i berört avseende förty kunde anses överflödig, landskapsnämnden av orsak, att Jomala kommuns barnmorska eljest eventuellt komme i en sämre ställning än hennes kolleger inom landskapet, ansett sig böra till landstinget avlåta framställning om ifrågavarande ändringslags antagande att gälla i landskapet från den 1 januari innevarande år.

Landskapsnämnden får sålunda med hänvisning till vad ovan fram-

hållits värdsamt föreslå

att landstinget ville antaga ovan-
rubricerade ändringslag att gälla i
landskapet Åland, dock så, att de be-
fogenheter, som enligt lagen å lands-
hövdingen ankommer, skola å landskaps-
nämnden överföras; att med i samma lag
omförmälda allmänna- och statsmedel
skall förstås landskapets medel även-
som att sagda lag skall inom landska-
pet tillämpas från ingången av år 1925.

Mariehamn, den 3 november 1925.

På Landskapsnämndens vägnar:

Samuel
Wm. Baker